

CON ĐƯỜNG DẪN ĐẾN ĐAN VIỆN KÍN

Con có ơn gọi tu dòng vào năm 15 tuổi, lúc con học tại Messina trên đảo Sicilia (Nam Ý).

Một ngày trong năm 1950 cậu Giorgio đến thăm con. Con tỏ cho cậu biết con muốn đi tu dòng. Ngạc nhiên, cậu hỏi con đi tu dòng nào. Con thưa: Dòng Kín! Từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác, cậu nói ngay:

- Cháu còn quá nhỏ, quá trẻ. Cần phải cầu xin Đức Chúa Thánh Thần soi sáng và cầu xin Đức Mẹ nữa.

Năm 1951 - tròn 17 tuổi - con đến gõ cửa **Đan Viện Montevergine**. Con tự ý làm điều này mà không hề báo cho cha mẹ hay nói cho gia đình nơi con đang trọ biết. Sau đó con mới viết thư cho cha mẹ con. Ngạc nhiên nhận thư con và lo lắng trước quyết định bất ngờ của con, mẹ con tức tốc lấy xe lửa đến ngay Messina.

Sự hiện diện của mẹ con khiến tin đồn con xin đi tu dòng Kín Clarisse lan nhanh trong giới học đường và nơi thân bằng quyến thuộc ở Messina. Ông hiệu trưởng gọi con đến và tìm đủ mọi cách

giảng giải cho con hiểu tầm quan trọng của vấn đề, với dụng ý muốn con bỏ rơi ý định đi tu dòng Kín.

Bà giáo con "giật-nẩy-mình" khi nghe tin con muốn đi tu. Bà nói giọng nửa đùa nửa thật:

- Con ơi, con bị táo-bón rồi. Nên uống thuốc xổ đi!

Nói tắt một lời, tất cả - không trừ ai - tìm cách thuyết phục con bỏ ngay ý định đi tu, và nhất là, đi tu dòng Kín Clarisse!

Trước phản ứng mãnh liệt của mọi người, con đành theo mẹ trở lại gia đình ở Pozzallo, cách Messina 215 cây số.

Con về gia đình trong bầu khí vô cùng căng thẳng. Em gái con - nhỏ hơn con 14 tháng - cũng đang âm thầm muốn xin đi tu. Biết làm thế nào bây giờ?

Cha mẹ con sống trong lo-âu sầu-khổ tột độ. Một ngày, mẹ con khuyên con như thế này:

- Con hãy quên đi Đan Viện, quên đi cuộc sống kín cổng cao tường, và hãy ở nhà đây với mẹ. Mẹ để con hoàn toàn tự do: con muốn đi nhà thờ lúc nào thì đi!

Cha Sở gọi con đến và bảo:

- Con hãy đi làm việc nơi giáo xứ Thánh Gioan, nằm ở vòng đai thành phố và phụ giúp Cha Sở. Ngài đã già và chỉ có một mình.

Con vâng lời ngay, bởi lẽ con biết rõ Cha Sở giáo xứ Thánh Gioan. Ngài từng là giáo sư dạy Pháp-ngữ và La-ngữ cho con.

Như vậy, con ngoan ngoãn thi hành hai đề nghị. Nơi Giáo xứ Thánh Gioan, con hợp tác với Hội Các Bà Mẹ và Các Bạn Trẻ Công Giáo Tiến Hành. Chúng con lo phần Phụng Vụ và chuẩn bị Thánh Ca cho Thánh Lễ Chúa Nhật. Con cũng cùng với các thiếu nhi quét dọn và giữ gìn nhà thờ ngăn-nắp trật-tự. Con hoàn toàn xả thân cho công tác.

Mỗi lần thấy con về nhà với nét mặt bơ-phờ vì mệt, mẹ con nói:

- Con không thể tiếp tục như thế này. Con không thể vào Đan Viện vì sức khoẻ quá yếu kém. Con không giữ luật được đâu!

Một ngày, mẹ con kết thúc bài diễn văn ngắn bằng cách khuyên con nên đi lấy chồng. Con trả lời ngay:

- Vâng, con sẽ lấy một ông chồng khuyết-tật, như thế, con sẽ dành suốt đời con để săn sóc chồng và làm cho chồng được hạnh phúc!

Nghe thế, mẹ con lại một phen bị hú-hồn!

Con tươi cười nói tiếp:

- Mẹ à, thôi mẹ cứ để con vào "tu thủ" ở Đan Viện. Nếu quả thật con không tu được thì con sẽ về ngay để lấy chồng, lúc vẫn còn trẻ, chứ đợi đến khi "già-khú" mới xuất ra, không ai thèm cưới con!

Không ngờ đề nghị "tu-thủ" lại được mẹ con chấp thuận. Dịp may xuất hiện. Con phải đưa em trai Angelo đến Messina vào nội trú Học Viện Thánh Luigi của các Cha dòng Salésiens. Sau đó con sẽ gia nhập Đan Viện Kín Clarisse.

Tin đồn lan nhanh trong giáo xứ. Cha Sở báo cho mọi người biết. Nhiều người đến chào giã biệt khiến lòng con bồi hồi cảm động. Vào chính ngày con lên đường, mẹ con khóc ròng rã. Vừa ôm hôn con mẹ con vừa dúm vào tay con một số tiền để con sử dụng tùy thích. (Sau đó mẹ con mặc đồ đen như để tang người chết)! Còn Ba con thì ôm hôn con thật chặt, phải khó khăn lắm con mới dứt ra được. Con ôm mặt khóc và chạy như bay đến nhà ga xe lửa. Tại đây, các thiếu nhi và các bạn trẻ Công Giáo Tiến Hành đang đợi con. Nhưng em trai con thì không thấy đâu hết. Tìm mãi mới thấy nó đang trốn vào một xó để khóc! Thật là nỗi biệt ly làm xé nát ruột gan.

Tại Messina sau khi đưa em Angelo vào nội trú, con mua ít quà, tặng các bạn gái, làm kỷ niệm. Cha Di Falco Antonino - Linh Mục dòng Don Bosco và là Cha Linh Hưởng của con - chúc lành cho con, trước khi con nhập tu. Cha cũng xúc động đến độ không nói với con được lời nào!

Ngày 17-10-1952, con chính thức bước chân vào Đan Viện. Một năm sau, con lãnh tu phục trước sự hiện diện của cậu Giorgio và Ba Má con. Ba Má con cảm động cứ thút-thít khóc hoài.

Ngày 17-5-1954 con khẩn tạm và đúng 3 năm sau, ngày 18-5-1957 con khẩn trọng thể theo tu luật Dòng Kín thánh nữ Clara thành Assisi (1193-1253).

Ngày 17-5-1979, vì lý do mục vụ có mặt tại Messina, Đức Cha Francesco Fasola chủ sự Thánh Lễ tại Đan Viện Montevergine, nhân dịp con mừng 25 năm Khấn Dòng.

Chị Chiara Maria Fortunata sống tại Đan Viện Clarisse Montevergine Nữ chân phước Eustochia ở Messina, trên đảo Sicilia (Nam Ý).

... "Lòng tôi đầy ắp những suy tư như trăng rằm đầy đặn, đó là những điều tôi còn muốn nói ra. Hỡi những người con trung hiếu, hãy lắng nghe lời ta: Hãy nên như cây hồng lớn lên bên dòng nước, như cây hương tỏa mùi thơm ngào ngạt, như cây huệ trở bông, hãy đồng thanh cất tiếng hát lên một bài ca. Hãy ngợi khen THIÊN CHÚA vì mọi việc Người làm. Hãy tán dương danh Chúa, ngợi khen chúc tụng Người, hãy đàn ca mà dâng lời cảm tạ: Mọi việc THIÊN CHÚA làm đều hoàn toàn tốt đẹp. Mỗi mệnh lệnh Người ban sẽ được thi hành đúng thời đúng lúc" (Huấn Ca 39,12-16).

("Grande Opera Mariana GESÙ E MARIA", n.3, Luglio-Settembre/2005, trang 30).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt